

Звернутися до Контакт-центру Державної податкової служби України тепер можна через чат та месенджери
Відтепер Контакт-центр Державної податкової служби України має чат в «ЗІР» і в месенджерах – **viber** та **telegram**.
Про це повідомив директор Інформаційно-довідкового департаменту ДПС Іван Романов.

«Запустили чат та месенджери. До нього можна постукатися з вебпорталу Державної податкової служби України, розділ «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» <https://tax.gov.ua/>, а також з сайту Загальнодоступного інформаційно-довідкового ресурсу (скорочено ЗІР) <https://zir.tax.gov.ua/>, або його мобільної версії», – зазначив Іван Романов.

За його словами, запроваджено й оцінку клієнтом наданої консультації. Тепер саме клієнт визначатиме наскільки корисну допомогу йому надали, а його оцінка допоможе у наповненні «Бази знань» і покращенні якості інформаційно-довідкових послуг ДПС.

Інформацію розміщено на офіційному вебпорталі ДПС України за посиланням

<https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/419288.html>

Зміни, передбачені Законом № 466-IX, що удосконалює податкове законодавство

ДПС України на офіційному вебпорталі за посиланням <https://tax.gov.ua/nove-pro-podatki--novini-/419682.html> повідомила наступне.

Набув чинності Закон України від 16 січня 2020 року № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (крім деяких змін, які набирають чинності з 01 липня 2020 року та з 01 січня 2021 року).

Загальні зміни, запроваджені цим Законом:

- усуваються технічні та логічні помилки у Податковому кодексі України (далі – Кодексе);
- норми Кодексу приводяться у відповідність до положень законів України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні», «Про публічні закупівлі», «Про заставу», «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронні довірчі послуги», Кодексу України з процедур банкрутства тощо;
- упорядковуються функції та визначення контролюючих органів у зв'язку з реорганізацією Державної фіскальної служби України;
- впроваджуються норми щодо єдиної юридичної особи в структурі ДПС України;
- усуваються проблеми подвійного оподаткування шляхом запровадження процедури взаємного узгодження;
- вдосконалюються деякі питання функціонування Електронного кабінету, зокрема:
 - розширення переліку документів, які можуть бути отримані платником податків за допомогою електронного кабінету (повідомлення про відмову у прийнятті його податкової декларації, деякі документи за результатами перевірок, індивідуальні податкові консультації тощо);
 - уточнення порядку доставки документа в електронній формі до платника через електронний кабінет;
 - надання платникам можливості подавати в електронному вигляді повідомлення (з документальним підтвердженням фактів) для виправлення неточної, неповної або застарілої інформації про себе, доступ до якої надається йому через електронний кабінет;
 - врегулювання організаційних процесів, пов'язаних з формуванням та прийманням звітності поданої засобами електронного зв'язку в електронній формі;
- вирішуються проблемні питання визначення дати сплати податкового зобов'язання, якщо граничний строк сплати податкового зобов'язання припадає на вихідний або святковий день (день, що настає за вихідним або святковим днем);
- визначаються чіткі вимоги до оформлення випадків втрати, пошкодження або дострокового знищення документів платником;
- збільшено строк, на який може бути продовжено термін надання індивідуальної податкової консультації з 10 до 15 днів;
- надається можливість поновлення строку на подання платником скарги в адміністративному порядку, якщо не пройшло 6 місяців з моменту отримання рішення;
- надається можливість нерезидентам оскаржити певні рішення у контролюючого органу, який їх виніс;
- запроваджуються нові умови оплати праці державних службовців контролюючих органів.

Зміни щодо стягнення боргу:

- стягнення заборгованості з частини чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств та їх об'єднань відтепер буде здійснюватись у порядку, визначеному статтями 59 – 60 та 87 – 101 Кодексу;
- скорочується термін, протягом якого до платника податків, якому надіслано податкову вимогу, не застосовуються заходи стягнення з 60 до 30 календарних днів;
- доповнюються підстави звільнення майна платника податків – боржника з податкової застави;
- скорочуються терміни, протягом якого платник податків може самостійно здійснити оцінку майна, з двох до одного місяця.

Зміни, які стосуються відповідальності платників податків та контролюючих органів

Запроваджується нова концепція відповідальності, яка передбачає:

- обов'язковий аналіз та доведення контролюючими органами наявності умислу та вини платника податків при вчиненні податкового правопорушення;
- притягнення до фінансової відповідальності платника податків за вчинення податкового правопорушення здійснюється за умови наявності в діянні вини, крім деяких податкових правопорушень відповідальність за які настає незалежно від наявності вини (відчуження майна, яке перебуває у податковій заставі, без згоди контролюючого органу; неподання у строки документів для взяття на облік, здійснення видаткових операцій за рахунком платника податків банком або іншою фінансовою установою до отримання повідомлення відповідного контролюючого органу; неповідомлення фізичними особами-підприємцями про свій статус банку при відкритті рахунку тощо);

- визначення обставин, що пом'якшують відповідальність особи за вчинення податкового правопорушення (під впливом погрози, примусу, матеріальної, службової чи іншої залежності; збігу тяжких особистих чи сімейних обставин; самостійне повідомлення платником податків про вчинене ним правопорушення);
- визначення додаткових обставин, що звільняють від фінансової відповідальності платника податків, зокрема вчинення діяння: особою, що діяла у відповідності до висновку об'єднаної палати, Великої Палати Верховного Суду, зразкової справи Верховного Суду щодо застосування норми права, від якої в подальшому було відступлено; внаслідок незаконних рішень, дій або бездіяльності контролюючих органів;
- зменшення розміру штрафів за вчинення податкового правопорушення на 50 відсотків у разі наявності хоча б однієї обставини, що пом'якшує відповідальність;
- відповідальність контролюючих органів за вчинення податкових правопорушень незалежно від наявності вини;
- визначення фіксованого розміру компенсації шкоди (одна мінімальна заробітна плата) заподіяної протиправними рішеннями, діями чи бездіяльністю контролюючих органів, для отримання якої платнику податків необхідно довести лише факт протиправності рішень, дій бездіяльності контролюючих органів (прийняття незаконного рішення, що призвели до втрати особою статусу платника податку; невнесення до Реєстру заяв про повернення суми бюджетного відшкодування та/або порушення строків початку проведення камеральної перевірки, перешкоджання звільненню майна особи з-під режиму тимчасово затримання тощо);
- визначення переліку видів шкоди, заподіяної протиправними рішеннями, діями чи бездіяльністю контролюючих органів, які можуть бути заявлені платником податків до відшкодування (вартість втраченого, пошкодженого або знищеного майна; додаткові витрати, понесені платником податку (штрафні санкції, сплачені контрагентам платника податку, вартість додаткових робіт, послуг, додатково витрачених матеріалів тощо); витрати, пов'язані з адміністративним та/або судовим оскарженням тощо). Сума такого відшкодування не повинна перевищувати 50 розмірів мінімальної заробітної плати.

Також законом передбачено:

- скасування штрафних санкцій до фізичних осіб у разі неподання або порушення строків подання інформації для формування Державного реєстру фізичних осіб – платників податків (у разі зміни ПІБ, адреси тощо);
- скасування штрафних санкцій у випадках, коли помилки щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків у податковій звітності про суми доходів, нарахованих (сплачених) на користь платника податків, суми утриманого з них податку були виправлені податковими агентами самостійно, в тому числі протягом 30 календарних днів з дня надходження повідомлень про помилки, виявлені контролюючим органом;
- збільшення у 2 рази штрафів для платників податків за окремі порушення у сфері адміністрування податків (статті 117, 118, 119, 119¹, п. 120.1, п. 121.1 ПКУ та інші: порушення порядку взяття на облік у контролюючих органах – до 2 040 грн.; строку та порядку подання інформації про відкриття (закриття) банківських рахунків – до 680 грн.; порядку подання інформації про фізичних осіб – платників податків – до 2 040 грн.; порядку подання інформації контролюючим органам про угоди щодо оренди об'єктів нерухомості, новий штраф – до 1 360 грн. та строків зберігання документів з питань обчислення і сплати податків та зборів – до 4 080 грн.).

Також встановлено штрафні санкції:

- у розмірі 2 відсотків обсягу постачання (без ПДВ), але не більше 1 200 грн, для кожної несвоєчасно зареєстрованої податкової накладної для операцій з постачання товарів/послуг, які звільнені від ПДВ, або які оподатковуються за нульовою ставкою та ін. (п. 120¹.1);
- у розмірі 5 відсотків обсягу постачання (без ПДВ), але не більше 3400 грн, для кожної податкової накладної, яка не зареєстрована для операцій з постачання товарів/послуг, які звільнені від ПДВ або які оподатковуються за нульовою ставкою (п. 120¹.2);
- за неподання контролюючою особою звіту про контрольовані іноземні компанії - у розмірі 100 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи за кожний такий факт (більше 210 200 грн), несвоєчасне подання 50 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи за кожний такий факт (більше 105 100 грн) (п. 120.7) та інші;
- усунення неузгодженостей та розбіжностей у нормах Кодексу щодо нарахування пені за актами перевірок.

Зміни щодо податкового аудиту

- зупиняються строки давності для визначення органом ДПС грошових зобов'язань у випадках, якщо він не може провести перевірку у зв'язку з відсутністю платників за місцезнаходженням, недопуском платником до перевірки, оскарженням наказів на проведення перевірки протягом тривалого часу, вилученням документів правоохоронними органами, законодавчими заборонами на проведення перевірок (мораторії на проведення перевірок) або рішеннями судів про заборону проведення перевірок;
- удосконалюється порядок оформлення органами ДПС податкових повідомлень-рішень, зокрема в частині наведення в них обґрунтування виявлених порушень та детального розрахунку штрафних санкцій;
- удосконалюється порядок розгляду заперечень платників податків та винесення ППР шляхом запровадження їх винесення на розгляд комісій з питань розгляду заперечень контролюючого органу, однією з функцій якої буде дослідження питання наявності або відсутності обставин, що виключають вину платника податків у вчиненні правопорушення;
- виключаються з підстав для проведення позапланової перевірки рішення суду (слідчого судді);
- надається право податковому органу під час перевірки отримувати пояснення від роботодавців та/або їх працівників та/або осіб праці, яких використовується без документального оформлення (п.п. 20.1.47 п. 20.1 ст. 20 ПКУ);
- надається право податковим органам проводити позапланові перевірки вже перевірених періодів у випадку отримання від іноземних державних органів інформації, яка свідчить про наявність порушень (п.п. 78.1.21 п. 78.1 ст. 78 ПКУ);
- передбачається можливість зупинення перевірок всіх категорій платників податків, а не лише великих;
- обмежується можливість контролюючих органів вносити зміни до плану-графіка проведення документальних планових перевірок (буде допускатися внесення змін не частіше одного разу в першому та одного разу в другому кварталі відповідного року, крім випадків коли зміни пов'язані із змінами найменування платника податків, що вже був включений до плану-графіка, та/або виправлення технічних помилок);

- встановлюється, що акт перевірки не може розглядатись як заява або повідомлення про вчинення кримінального правопорушення щодо ухилення від сплати податків;
- збільшено з 3 до 5 років строк проведення перевірки та винесення податкових повідомлень-рішень щодо сплати податку на доходи фізичних осіб, військового збору при виплаті заробітної плати.

Зміни, що стосуються обліку платників податків

- змінюються критерії належності платника податків до великих платників (сплата виключно податкових платежів – 1,5 млн ЄВРО (було 1 млн податкові та митні платежі));
- встановлюється порядок обліку в контролюючих органах нерезидентів (іноземних компаній, організацій) (взяття їх на облік в контролюючих органах здійснюється після акредитації (реєстрації, легалізації) на території України відокремленого підрозділу, або до отримання нерезидентом майнових прав на нерухомість або землю в Україні, або до відкриття рахунків в банках України. У разі акредитації на території України відокремленого підрозділу, одночасно із взяттям на облік нерезидента здійснюється взяття на облік і його відокремленого підрозділу);
- вдосконалюється порядок реєстрації платниками податку на додану вартість;
- забезпечується облік фізичних осіб підприємців з ознакою провадження «незалежної професійної діяльності».

Впровадження кроків Плану дій BEPS

Трансфертне ціноутворення:

- удосконалюється контроль за трансфертним ціноутворенням з імплементацією положень 8-10, 13 кроків Плану дій BEPS щодо:
 - контролю за розподілом функцій, ризиків та нематеріальних активів всередині групи компаній;
 - правил для операцій з сировинними товарами шляхом виключення обмеження на застосування виключно біржових котирувань певних бірж та надання можливості використовувати котирувальні ціни на такі товари;
 - запровадження трирівневої структури документації для міжнародних груп компаній, яка включає в себе документацію з трансфертного ціноутворення (локальний файл), глобальну документацію (майстер-файл) та звіт у розрізі країн (country-by-country reporting) – відповідно до визначених критеріїв, компанії повинні будуть подавати 2 додаткових документа: глобальну документацію (майстер-файл) та звіт у розрізі країн (country-by-country reporting);

Міжнародні процедури:

- в застосування процедури взаємного узгодження (Крок 14), що передбачає механізм подачі заяви на розгляд справи за процедурою взаємного узгодження, вимоги до такої заяви, порядок дій контролюючого органу тощо;
- оподаткування прирівняних до дивідендів платежів при здійсненні операцій з нерезидентами;

Контрольовані іноземні компанії:

- визначення контрольованих іноземних компаній та їх оподаткування (Крок 3), що передбачає:
 - запровадження концепції оподаткування прибутку контрольованих іноземних компаній на рівні контролюючої особи – фізичної або юридичної особи, що є контролюючою особою такої компанії;
 - обов'язок подання контролюючими особами звіту про контрольовані іноземні компанії до контролюючого органу;
- обмеження витрат за фінансовими операціями з пов'язаними особами (Крок 4);

Міжнародне оподаткування:

- запобігання зловживанням у зв'язку із застосуванням договорів про уникнення подвійного оподаткування (Крок 6);
- запобігання уникненню статусу постійного представництва та оподаткування постійних представництв (Крок 7).

Крім того, Законом:

- змінюється із 20% до 25 % визначення частки володіння корпоративними правами для терміну пов'язаної особи;
- розширюється термін розумної економічної причини (ділової мети) (п.п. 14.1.231 п. 14.1 ст. 14 Кодексу), внаслідок чого можливе його застосування щодо операцій як з резидентами, так і нерезидентами;

Зміни, що стосуються податку на прибуток підприємств

- розширюється коло податкових агентів:
 - на юридичних та фізичних осіб – «спрошенців», а також фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність – щодо виплачених нерезиденту доходів (прибутків) із джерелом їх походження з України,
 - на юридичних осіб – «спрошенців» – щодо отриманого скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії;
- не нараховується амортизація за період невикористання (експлуатації) основних засобів у господарській діяльності у зв'язку з їх модернізацією, реконструкцією, добудовою, дообладнанням та консервацією;
- вводиться окремий облік процентів, що були капіталізовані (підлягали включенню до собівартості необоротного активу) відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;
- уточнюється порядок врахування процентів, що сплачуються за кредитами, позиками та іншими борговими зобов'язаннями (тонка капіталізація), щодо:
 - розповсюдження обмеження по врахуванню таких процентів щодо кредитів, позик та інших боргових зобов'язань, отриманих як від пов'язаних, так і непов'язаних осіб резидентів та нерезидентів;
 - визначення одного критерію для застосування зазначеного порядку та збільшення фінансового результату до оподаткування – за умови того, що загальна сума нарахованих процентів за такими зобов'язаннями перевищує 30 відсотків суми розрахованого об'єкта оподаткування податком на прибуток звітного (податкового) періоду, в якому здійснюється нарахування таких процентів, збільшеного на суму фінансових витрат за даними фінансової звітності та суми амортизаційних відрахувань за даними податкової звітності того ж звітного (податкового) періоду;
- запроваджуються нові різниці, які зменшують фінансовий результат до оподаткування щодо сум:
 - нарахованих доходів у вигляді дивідендів на користь платника від контрольованої іноземної компанії;
 - нарахованих на користь платника доходів у вигляді дивідендів та від участі (не менше 10%) в капіталі нерезидентів, які не входять до переліку держав (територій) низькоподаткових юрисдикцій;
 - визнаних доходів від визначення курсових різниць за монетарними статтями в іноземній валюті на дату балансу відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

- від'ємного значення об'єкта оподаткування (на дату затвердження передавального акта або розподільчого балансу) платника податку, що реорганізується (шляхом приєднання, злиття, перетворення або поділу, виділу) у платника податку – правонаступника, якщо такі платники були пов'язаними особами більше ніж вісімнадцять послідовних місяців до дати завершення приєднання (злиття);
- вводяться нові різниці, які збільшують фінансовий результат до оподаткування щодо сум:
- 30 відсотків вартості товарів, у тому числі необоротних активів, робіт та послуг (крім операцій, визнаних контрольованими відповідно до статті 39 цього Кодексу), реалізованих на користь нерезидентів, які входять до переліку держав (територій) низькоподаткових юрисдикцій;
- частини скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії, пропорційної частці, якою володіє або яку контролює юридична особа, що обчислюється відповідно до правил, визначених статтею 39² Кодексу;
- витрат, понесених платником податків на користь нерезидентів, якщо такі операції не мають ділової мети;
- уточнюються та доповнюються різниці, які застосовуються для збільшення фінансового результату до оподаткування, щодо сум штрафів, пені, нарахованих контролюючими органами та іншими органами державної влади за порушення вимог законодавства;
- уточнюється порядок та особливості оподаткування нерезидентів в частині доповнення переліку доходів нерезидентів із джерелом їх походження з України, які підлягають оподаткуванню, зокрема:
- прибутком від здійснення операцій з продажу або іншого відчуження акцій, корпоративних прав, часток в іноземних компаніях, організаціях, утворених відповідно до законодавства інших держав, крім тих, що знаходяться в обігу на фондовій біржі;
- доходами від відчуження прав нерезидента на видобуток та розробку родовищ корисних копалин, мінеральних джерел та інших природних ресурсів, розташованих на території України;
- збільшуються з 6 тис. грн до 20 тис. грн сума, яка використовується при визначенні основного засобу (пп. 14.1.138 ПКУ);
- збільшується межа з 20 млн грн до 40 млн грн доходу, коли об'єкт оподаткування податку на прибуток підприємств можна не коригувати на фінансові різниці;
- запроваджується прискорена амортизація основних засобів на період 2020 – 2030 років.

Зміни щодо податку на додану вартість

- запровадження для звітності з ПДВ єдиного звітного періоду – календарний місяць (у тому числі для платників єдиного податку) з метою спрощення адміністрування ПДВ, застосування єдиного підходу до формування показників звітності та їх відображення в інформаційних системах ДПС;
- визначення бази оподаткування для операцій з постачання електричної енергії, виходячи з ціни, яка склалася на ринку електричної енергії без необхідності донарахування податкових зобов'язань з ПДВ, якщо така ринкова ціна електричної енергії менша за ціну її придбання;
- визначення бази оподаткування для операцій з вивезення товарів за межі митної території України (договірна (контрактна) вартість таких товарів, зазначена в митній декларації);
- забезпечення можливості формування податкового кредиту платниками, які застосовують касовий метод податкового обліку у випадку, якщо оплата придбаних товарів/послуг здійснюється більше ніж через 1095 календарних днів;
- врегулювання питання врахування у системі електронного адміністрування податку суми коштів, вилучених та зарахованих контролюючим органом на рахунок платника податку відповідно до статті 95 Кодексу в рахунок погашення податкового боргу з ПДВ по задекларованих до сплати податкових зобов'язаннях;
- продовження граничного терміну реєстрації в ЄРПН зведених податкових накладних з 15 до 20 числа місяця;
- встановлення тимчасової пільги з ПДВ для операцій з передачі транспортних засобів малозабезпеченим верствам населення, а також органам спеціального призначення (швидка медична допомога та центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах цивільного захисту, рятувальної справи, пожежної і техногенної безпеки) для оперативного виконання задач, направлених на захист та збереження здоров'я населення;
- відновлення застосування нульової ставки ПДВ до операцій з експорту сої та ріпаку (до внесення змін до операцій з експорту сої та ріпаку застосовувався режим звільнення від оподаткування ПДВ, який виключав можливість декларування до відшкодування сум ПДВ за такими операціями)
- уточнено, що касовий метод податкового обліку з ПДВ поширюється у т.ч. на підрядників та субпідрядників;
- забезпечено розповсюдження пільги ПДВ на ввезення племінних чистопородних тварин на сільськогосподарського товаровиробника.

Зміни щодо податку на доходи фізичних осіб

- визначення порядку оподаткування прибутку контрольованих іноземних компаній;
- оподаткування за основною ставкою 18 відс. доходу, отриманого платником податку від продажу протягом звітного податкового року третього та наступних об'єктів нерухомості (транспортних засобів) (перший об'єкт на рік залишається за нульовою ставкою, другий – за ставкою 5 відсотків);
- уточнення переліку витрат для фізичних осіб – підприємців в частині витрат на сплату податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за об'єкти нежитлової нерухомості, витрат на реконструкцію, модернізацію та інші види поліпшення основних засобів;
- скасовується сплата податку на доходи фізичних осіб з пенсій, розмір яких перевищує 10 розмірів прожиткового мінімуму;
- звільняється від сплати 5 % ПДФО під час продажу об'єкт незавершеного будівництва за умови перебування такого майна у власності платника податку понад три роки.

Спрощена система оподаткування

- виключено вантажні авто з об'єктів, які не підлягають амортизації ФОП на загальній системі оподаткування;
- зменшено із 15-ти до 10-ти днів строк, до закінчення якого платник єдиного податку третьої групи зі ставкою 5 % може подати заяву про зміну ставки цього податку на 3 % + 20 % ПДВ;

- обмежено поширення пільги у вигляді земельного податку на платників єдиного податку 1-3 груп при наданні нерухомого майна в оренду;
- визначено, що анулювання реєстрації єдиного податку можливе у разі наявності податкового боргу, який перевищує 1 020 гривень.

Акцизний податок

- норми Кодексу приводяться у відповідність до Закону України «Про ринок електричної енергії» в частині:
 - виключення з переліку платників акцизного податку оптового постачальника електричної енергії;
 - уточнення визначення платника акцизного податку – виробника електричної енергії;
- виключаються із об'єктів оподаткування акцизним податком операції з реалізації та/або передачі в межах одного підприємства електричної енергії виробленої на об'єктах електроенергетики;
- доповнюється перелік підакцизних товарів тютюновмісним виробом для електричного нагрівання (ТВЕН) за допомогою підігрівача з електронним управлінням;
- надається визначення термінів електронна сигарета та рідини, що використовуються в електронних сигаретах. Встановлено ставку акцизного податку на рідини, що використовуються в електронних сигаретах (3 000 гривень за 1 літр) та визначено порядок їх оподаткування, також запроваджено маркування ємності (упаковки) з рідиною, що використовується в електронних сигаретах, марками акцизного податку.

Рентна плата

- змінені ставки рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин (чорних металів (крім залізної руди), кольорових та легувальних металів; залізної руди);
- переглянутий перелік операцій, до яких застосовуються коригуючі коефіцієнти, що визначаються залежно від виду корисної копалини (мінеральної сировини) та умов її видобування;
- змінені деякі діапазони частот, за які сплачується рентна плата;
- уточнені ставки рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів, а саме зменшені категорії з 5 до 3 (п. 256.3).

Міцєві податки

- збільшується податок для житлової нерухомості, загальна площа якої перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку) – 25 000 грн на рік за кожен такий об'єкт нерухомості;
- змінюються строки прийняття та оприлюднення органами місцевого самоврядування рішень про ставки місцевих податків, а також інформування контролюючих органів про прийняті рішення;
- контролюючі органи зобов'язуються інформувати органи місцевого самоврядування про стан розрахунків з місцевими бюджетами;
- встановлюється визначення «Доба» та «Розрахункова година» для визначення бази справляння туристичним збором.
- встановлюється можливість визначення податкових зобов'язань з плати за землю на підставі невнесених до державних реєстрів правовстановлюючих документів на земельні ділянки.
- уточнюється порядок нарахування та надсилання контролюючим органом фізичним особам сум плати за землю.

На Дніпропетровщині триває робота по самостійному погашенню заборгованості по податках

Головним управлінням ДПС у Дніпропетровській області постійно проводиться робота у напрямку самостійного погашення платниками заборгованості по податках.

Завдяки проведеним заходам, а саме: проведенню співбесід з платниками – боржниками у телефонному режимі, публікуванню роз'яснювальних статей тощо, платниками Дніпропетровщини самостійно погашено заборгованість по податках на загальну суму 163,5 млн гривень.

Податковий борг виникає в результаті несплати у встановлені Податковим кодексом України (далі – ПКУ) строки узгодженого зобов'язання.

Несплата до бюджету суми узгодженого грошового зобов'язання може призвести до опису майна в податкову заставу, стягнення коштів боржника, продаж його майна, стягнення дебіторської заборгованості. Крім того, в деяких випадках на майно боржника може бути накладено арешт.

Платник самостійно може дізнатись про наявність податкового боргу в такий спосіб:

- звірившись розрахунки у Центрі обслуговування платників за місцем його реєстрації;
- скориставшись власним «Електронним кабінетом» з використанням кваліфікованого електронного підпису;
- скориставшись послугою «Дізнайся більше про свого бізнес партнера» на вебпорталі ДПС України та субсайті «Територіальні органи ДПС у Дніпропетровській області».

Відповідно до ст. 59 ПКУ з дня виникнення податкового боргу контролюючий орган надсилає платнику податкову вимогу, яка має містити відомості про розмір податкового боргу, що забезпечується податковою заставою, вимогу погасити податковий борг, а також повідомлення про наслідки його непогашення.

Факт наявності податкового боргу є підставою для взяття майна платника податків (балансова вартість якого відповідає сумі податкового боргу) у податкову заставу.

За деяких обставин на майно боржника може бути накладений адміністративний арешт у порядку, визначеному ст. 94 ПКУ.

У разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання (крім випадків, передбачених п. 2 ст. 126 ПКУ) протягом строків, визначених ПКУ, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу у таких розмірах:

- при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 10 відсотків погашеної суми податкового боргу;
 - при затримці більше 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 20 відсотків погашеної суми податкового боргу,
- а також нараховується пеня, за правилами, визначеними ст. 129 ПКУ.

Самостійна сплата узгоджених грошових зобов'язань збереже платників податків від застосування фінансових санкцій (пені, штрафів).

Інформація для платників акцизного податку – виробників дезінфекційних засобів

Нагадуємо, що 02.04.2020 набрав чинності Закон України від 30 березня 2020 року № 540-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)» (далі – Закон № 540), яким внесено зміни, зокрема, до Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Так, підрозділ 5 розділу ХХ «Перехідні положення» ПКУ Законом № 540 доповнено, зокрема пунктами 29^{3.2} і 29^{3.5}. Тимчасово, до 31 травня 2020 року, акцизний податок справляється за ставкою 0 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту із спирту етилового, який використовується для виробництва дезінфекційних засобів (п. 29^{3.2} підрозділу 5 розділу ХХ ПКУ).

На виробників лікарських засобів, які здійснюють виробництво дезінфекційних засобів з використанням спирту етилового, акцизний податок з якого справляється за ставкою 0 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту, не поширюються вимоги до обладнання виробництв витратомірами-лічильниками (п. 29^{3.5} підрозділу 5 розділу ХХ ПКУ).

Оподаткування ПДВ операцій з придбання у резидента повіреним – резидентом для довірителя – нерезидента рекламних послуг

Повідомляємо, що об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників ПДВ з постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до ст. 186 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Норми встановлені п.п. «б» п. 185.1 ст. 185 ПКУ.

Місцем надання посередницьких послуг від імені та за рахунок іншої особи або від свого імені, але за рахунок іншої особи, якщо забезпечується надання покупцю послуг, перерахованих у п. 186.3 ст. 186 ПКУ, зокрема, рекламних послуг, вважається місце, в якому отримувач послуг зареєстрований як суб'єкт господарювання, або – у разі відсутності такого місця – місце постійного чи переважного його проживання (п.п. «є» п. 186.3 ст. 186 ПКУ).

Базою оподаткування ПДВ для товарів/послуг, що передаються/отримуються у межах договорів комісії (консигнації), поруки, довірчого управління, є вартість постачання цих товарів, визначена у порядку, встановленому ст. 188 ПКУ (п. 189.4 ст. 189 ПКУ).

Оскільки місцем постачання резидентом – платником ПДВ рекламних послуг повіреному – резиденту є митна територія України, то операція з постачання таких послуг є об'єктом оподаткування ПДВ.

Дата збільшення податкових зобов'язань та податкового кредиту платників ПДВ, що здійснюють постачання/отримання товарів/послуг у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів та без права власності на такі товари/послуги, визначається за правилами, встановленими статтями 187 і 198 ПКУ.

Враховуючи те, що місцем постачання придбаних рекламних послуг повіреним – резидентом довірителю – нерезиденту є місце постачання їх за межами митної території України, то зазначена операція не є об'єктом оподаткування ПДВ, а тому повірений – резидент не має права на формування податкового кредиту при придбанні таких послуг.

Виконання суспільно корисних робіт фізичною особою згідно з постановою суду: чи нараховується єдиний внесок?

Відповідно до ст. 325¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 року № 8073-Х із змінами та доповненнями (далі – КУпАП) постанова районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) про накладення адміністративного стягнення у вигляді суспільно корисних робіт надсилається на виконання органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, не пізніше дня, наступного за днем набрання постановою законної сили.

За виконання суспільно корисних робіт порушнику нараховується плата за виконану ним роботу. Оплата праці здійснюється погодинно за фактично відпрацьований час у розмірі не меншому, ніж встановлений законом мінімальний розмір оплати праці.

Статтею 325³ КУпАП передбачено, що на власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу, за місцем виконання порушником суспільно корисних робіт, покладається, зокрема, нарахування плати порушнику за виконання суспільно корисних робіт та перерахування її на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби для подальшого погашення заборгованості зі сплати аліментів.

Згідно з п. 1 частини 1 ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) є роботодавці, зокрема, підприємства, установи, організації, інші юридичні особи, які використовують найману працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами.

Базою нарахування єдиного внеску для роботодавців є сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці» із змінами, та сума винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами (п. 1 частини 1 ст. 7 Закону № 2464).

Єдиний внесок для зазначеної категорії платників єдиного внеску встановлено у розмірі 22 відсотки до визначеної ст. 7 Закону № 2464 бази нарахування єдиного внеску (частина 5 ст. 8 Закону № 2464).

Платник єдиного внеску зобов'язаний своєчасно та в повному обсязі нараховувати, обчислювати і сплачувати єдиний внесок, вести облік виплат (доходу) застрахованої особи та нарахування єдиного внеску за кожним календарним місяцем і календарним роком, зберігати такі відомості в порядку, передбаченому законодавством, подавати звітність по єдиному внеску за основним місцем обліку платника єдиного внеску у строки, порядку та за формою, визначеними законодавством (підпункти 1, 2 та 4 частини 2 ст. 6 Закону № 2464).

Обчислення єдиного внеску здійснюється на підставі бухгалтерських та інших документів, відповідно до яких провадиться нарахування (обчислення) або які підтверджують нарахування (обчислення) виплат (доходу), на які відповідно до Закону № 2464 нараховується єдиний внесок (частина 2 ст. 9 Закону № 2464).

Згідно з нормами статей 325¹ і 325³ КУпАП та Закону № 2464 на підприємства, залучені для організації суспільно корисних робіт, поширюються всі обов'язки, визначені частиною 2 ст. 6 Закону № 2464.

Сума доходу фізичної особи, яка нарахована на її користь під час виконання суспільно корисних робіт згідно з постановою суду, є базою нарахування єдиного внеску.

Про облік надходжень податків, зборів і платежів в ІКП

Відповідно до п. 1 Порядку заповнення документів на переказ у разі сплати (стягнення) податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість, повернення помилково або надміру зарахованих коштів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.07.2015 № 666 та зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 12.08.2015 за № 974/27419 (із змінами), визначено порядок заповнення платником поля «Призначення платежу» розрахункового документа.

У полі «Призначення платежу» друкується один з вищенаведених реквізитів, який заповнюється платником:

1) код клієнта за ЄДРПОУ;

2) реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які мають відмітку у паспорті про наявність права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта);

3) реєстраційний (обліковий) номер платника податків, який присвоюється контролюючими органами.

Органом ДПС відображення в інтегрованій картці платника (ІКП) сум надходжень за податками, зборами, платежами здійснюється в автоматичному режимі відповідно до реквізитів, заповнених у полі розрахункового документа «Призначення платежу».

Сеанс телефонного зв'язку «гаряча лінія» на тему «Актуальні питання по єдиному внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»

Відбувся сеанс телефонного зв'язку «гаряча лінія» на тему «Актуальні питання по єдиному внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

На запитання платників відповіла начальник управління по роботі з податковим боргом Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Світлана Цегельська.

Питання 1. Підкажіть, скасування штрафів, пені та перевірок на період дії карантину стосуються усіх платників ЄСВ?

Відповідь: Так, усіх платників ЄСВ, як роботодавців, так і самозайнятих осіб.

Питання 2. Чи зараховують у страховий стаж місяці, за які звільнили самозайнятих осіб від сплати ЄСВ?

Відповідь: Самозайнятим особам, яких звільнили від нарахування та сплати ЄСВ на період дії карантину, такі періоди включають до страхового стажу для призначення пенсії та вважатимуть, що страхові суми було сплачено у розмірі мінімального страхового внеску, визначеного законодавством для кожного з таких періодів. Відповідну норму внесли до Прикінцевих положень Закону України від 09 липня 2003 року № 1058-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» із змінами.

Питання 3. Доброго дня. Чи звільнили роботодавців від нарахування ЄСВ на зарплату працівників?

Відповідь: Така норма відсутня в Законі України від 17 березня 2020 року № 533-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)».

Питання 4. Прошу відповісти на таке питання: як дізнатися про наявність/відсутність заборгованості з ЄСВ?

Відповідь: Для цього можна особисто звернутися до ДПС з відповідною письмовою заявою або безпосередньо переглянути інформацію щодо заборгованості зі сплати ЄСВ в «Електронному кабінеті», обравши в меню приватної частини кабінету «Стан розрахунків з бюджетом».

Опубліковано Закон України, який передбачає низку змін, спрямованих на вдосконалення та спрощення системи адміністрування податків

Криворізьке північне управління інформує, що 22.05.2020 в офіційному виданні «Голос України» № 84(7341) опубліковано Закон України від 16 січня 2020 року № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466).

Більшість норм Закону № 466 набрали чинності 23.05.2020 (з дня, наступного за днем опублікування).

Закон № 466 передбачає низку змін, спрямованих на вдосконалення та спрощення системи адміністрування податків, її узгодження зі світовими стандартами та розширює можливості онлайн-сервісів для платників. Також він має на меті запровадження міжнародних стандартів податкового контролю для всіх учасників міжнародної торгівлі.

Договір про визнання електронних документів

Звертаємо увагу платників, що меню Електронного кабінету «Договір про визнання електронних документів» дозволяє переглянути договори про визнання електронного документу всіх територіальних відділень органів ДПС.

Для перегляду за необхідності обирається регіон або конкретний орган ДПС.

У цьому режимі можна завантажити договори про визнання електронного документу у вигляді *pdf-файлу*, або підписаного файлу у форматі *p7s*.

Приєднатись до договору про визнання електронних документів можна подавши заяву про приєднання до договору про визнання електронних документів за формою **J1392001** для юридичних осіб, та **F1392001** для фізичних осіб.

Криворізьке північне управління

Дебіторська заборгованість за оплаченими, але не отриманими товарами: нарахування ПДВ у разі анулювання реєстрації платника ПДВ

Інформуємо, якщо товари/послуги, необоротні активи, суми ПДВ по яких були включені до складу податкового кредиту, не були використані в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності, такий платник ПДВ в останньому звітному (податковому) періоді не пізніше дати анулювання його реєстрації як платника податку зобов'язаний визначити податкові зобов'язання по таких товарах/послугах, необоротних активах виходячи із звичайної ціни відповідних товарів/послуг чи необоротних активів, *крім випадків анулювання реєстрації як платника ПДВ внаслідок реорганізації платника ПДВ шляхом приєднання, злиття, перетворення, поділу та виділення відповідно до закону.*

Норми встановлені п. 184.7 ст. 184 Податкового кодексу України.

Платнику ПДВ, у якого на дату анулювання реєстрації як платника ПДВ обліковується дебіторська заборгованість за оплаченими але не отриманими товарами/послугами, необоротними активами, за якими суми ПДВ було включено до податкового кредиту, необхідно не пізніше такої дати нарахувати податкові зобов'язання з ПДВ за такими товарами/послугами, необоротними активами виходячи з їх звичайної ціни, визначеної на момент такого нарахування.

Суб'єкт господарювання, який уклав з органом виконавчої влади договір сервітуту, не сплачує до бюджету плату за землю

Криворізьке північне управління доводить до відома, що плата за землю справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Норми встановлені п.п. 14.1.147 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Договірні відносини щодо користування земельними ділянками визначаються цивільно-правовими угодами, зміст та порядок укладення яких регулюється Земельним та Цивільним кодексами України (далі – ЗКУ, ЦКУ відповідно).

Водночас норми ПКУ поширюються виключно на цивільно-правові угоди в частині надання у тимчасове платне користування земельних ділянок державної та комунальної власності на умовах оренди.

ПКУ не містить норм податкового регулювання відносин в частині реалізації принципу платності за договорами земельного сервітуту, які встановлюють окремі земельні відносини. Земельний сервітут – *це право користування чужою земельною ділянкою, а саме: можливість проходу, проїзду через чужу земельну ділянку, прокладання та експлуатація ліній електропередачі, зв'язку і трубопроводів, забезпечення водопостачання, меліорації тощо.*

Встановлення земельного сервітуту не веде до позбавлення власника земельної ділянки, щодо якої встановлений земельний сервітут, прав володіння, користування та розпорядження нею (частина третя ст. 98 ЗКУ).

Законодавством встановлено обов'язковість державної реєстрації в порядку, встановленому для державної реєстрації прав на нерухоме майно, договорів земельного сервітуту (частина друга ст. 402 ЦКУ, частина друга ст. 100 ЗКУ).

У разі укладення договору земельного сервітуту, власник земельної ділянки, щодо якої встановлений земельний сервітут, має право вимагати від осіб, в інтересах яких встановлено земельний сервітут, плату за його встановлення, а також має право на відшкодування збитків, завданих встановленням земельного сервітуту (частина третя, четверта ст. 101 ЗКУ).

Враховуючи вищевикладене, у суб'єкта господарювання, який отримав право користування земельною ділянкою за укладеним з органом місцевого самоврядування договором земельного сервітуту на платній або безоплатній основі, відсутні підстави для обчислення податкових зобов'язань з плати за землю.

Про підстави, за яких контролюючий орган відмовляє в реєстрації платником ПДВ

Нагадуємо, що згідно з п. 183.8 ст. 183 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) контролюючий орган відмовляє в реєстрації особи як платника ПДВ, якщо:

- ▶ за результатами розгляду реєстраційної заяви та/або поданих документів встановлено, що особа або не відповідає вимогам, визначеним ст. 180, п. 181.1 ст. 181, п. 182.1 ст. 182 та п. 183.7 ст. 183 ПКУ;
- ▶ існують обставини, які є підставою для анулювання реєстрації згідно із ст. 184 ПКУ;
- ▶ при поданні реєстраційної заяви чи визначенні бажаного (запланованого) дня реєстрації не дотримано порядок та строки (терміни), встановлені п.п. 183.1, пунктами 183.3 – 183.7 ст. 183 ПКУ.

Внесено зміни до Регламенту Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг Інформаційно-довідкового департаменту ДПС

Для удосконалення процедур надання електронних довірчих послуг (далі – ЕДП) внесено зміни (далі – Зміни № 1) до Регламенту Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг Інформаційно-довідкового департаменту ДПС (далі – Регламент КН ЕДП ІДД ДПС).

Переглянути Зміни № 1 до Регламенту КН ЕДП ІДД ДПС можна тут: <https://acskidd.gov.ua/reglament>

Зміни № 1 до Регламенту КНЕДП ІДД ДПС передбачають спрощення процедури отримання ЕДП та набудуть чинності з **01.06.2020**, після чого інформаційне наповнення ресурсу буде приведено у відповідність до цих змін.

Інформація розміщена на сторінці КН ЕДП ІДД ДПС офіційного вебпорталу ДПС України за посиланням <https://acskidd.gov.ua/news#212>

Затверджено нові форми у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань

З 01.06.2020 набере чинності наказ Міністерства юстиції України від 19.05.2020 № 1716/5 «Про оновлення форм заяв у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 20.05.2020 за №454/34737 (далі – Наказ № 1716/5).

Наказом № 1716/5 з метою спрощення реєстраційної процедури затверджено нові форми заяв, що подаються для державної реєстрації.

Так, на зміну двадцяти чотирьох форм заяв запроваджується лише дев'ять – вони згруповані переважно за видом особи, щодо якої проводиться реєстраційні дії.

Перелік нових форм

- ▶ Заява щодо державної реєстрації фізичної особи – підприємця (форма 1);
- ▶ Заява щодо державної реєстрації юридичної особи (крім громадських формувань та органів влади) (форма 2);
- ▶ Заява щодо державної реєстрації юридичної особи – органу влади (форма 3);
- ▶ Заява щодо державної реєстрації юридичної особи – громадського формування (форма 4);
- ▶ Заява щодо державної реєстрації відокремленого підрозділу юридичної особи (форма 5);
- ▶ Заява щодо підтвердження відомостей про кінцевого бенефіціарного власника (форма 6);
- ▶ Заява щодо державної реєстрації громадського формування без статусу юридичної особи (форма 7);
- ▶ Заява щодо державної реєстрації символіки громадського формування (форма 8);
- ▶ Заява щодо державної реєстрації всеукраїнського статусу громадського об'єднання (форма 9).

Наказ № 1716/5 опубліковано у бюлетені «Офіційний вісник України» № 40 від 26.05.2020

За які обсяги води не справляється рентна плата за воду первинними водокористувачами

Нагадуємо, що об'єктом оподаткування рентною платою за спеціальне використання води є фактичний обсяг води, який використовують водокористувачі.

Норми встановлені п. 255.3 ст. 255 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Відповідно до п. 255.4 ст. 255 ПКУ рентна плата за спеціальне використання води не справляється:

- ▶ за воду, що використовується для задоволення питних і санітарно-гігієнічних потреб населення (сукупності людей, які знаходяться на даній території в той чи інший період часу, незалежно від характеру та тривалості проживання, в межах їх житлового фонду та присадибних ділянок), у тому числі для задоволення виключно власних питних і санітарно-гігієнічних потреб юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та платників єдиного податку (п.п. 255.4.1 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ за воду, що використовується для протипожежних потреб (п.п. 255.4.2 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ за воду, що використовується для потреб зовнішнього благоустрою територій міст та інших населених пунктів (п.п. 255.4.3 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ за воду, що використовується для пилозаглушення у шахтах і кар'єрах (п.п. 255.4.4 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ за воду, що забирається науково-дослідними установами, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, для проведення наукових досліджень у галузі рисосіяння та для виробництва елітного насіння рису (п.п. 255.4.5 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ за підземну воду, що вилучається з надр для усунення шкідливої дії вод (підтоплення, засолення, заболочення, зсуву, забруднення тощо), крім кар'єрної, шахтної та дренажної води, що використовується у господарській діяльності після вилучення та/або отримується для використання іншими користувачами (п.п. 255.4.7 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ за воду, що забирається для забезпечення випуску молоді цінних промислових видів риби та інших водних живих ресурсів у водні об'єкти (п.п. 255.4.8 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ за морську воду, крім води з лиманів (п.п. 255.4.9 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ за воду, що використовується садівницькими та городницькими товариствами (кооперативами) (п.п. 255.4.10 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ за воду, що забирається для реабілітації, лікування та оздоровлення реабілітаційними установами для осіб з інвалідністю та дітей з інвалідністю, підприємствами, установами та організаціями фізкультури та спорту для осіб з інвалідністю та дітей з інвалідністю, які засновані всеукраїнськими громадськими об'єднаннями осіб з інвалідністю відповідно до закону (п.п. 255.4.11 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ для потреб гідроенергетики – з гідроакумуючих електростанцій, які функціонують у комплексі з гідроелектростанціями (п.п. 255.4.12 п. 255.4 ст. 255 ПКУ);
 - ▶ для потреб водного транспорту:
 - з морського водного транспорту, який використовує річковий водний шлях виключно для заходження з моря у морський порт, розташований у пониззі річки, без використання спеціальних заходів забезпечення судноплавства (попуски води з водосховищ та шлюзування);
 - під час експлуатації водних шляхів стоянковими (нафтоперекачувальні станції, плавнафтобази, дебаркадери, доки плавлучі, судна з механічним обладнанням та інші стоянкові судна) і службово-допоміжними суднами та експлуатації водних шляхів річки Дунаю (п.п. 255.4.13 п. 255.4 ст. 255 ПКУ).
- При цьому первинні водокористувачі декларують такі обсяги води в окремому розрахунку з рентної плати за спеціальне використання води до податкової декларації з рентної плати (далі – Додаток 5) із зазначенням у р. 10.2 Додатка 5 коефіцієнта у розмірі 0 (нуль).

До уваги платників податку на прибуток підприємств!

Повідомляємо, що порядок сплати податкового зобов'язання з податку на прибуток підприємств (далі – податок на прибуток) при виплаті дивідендів визначено п. 57.1¹ ст. 57 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

У разі прийняття рішення щодо виплати дивідендів платник податку на прибуток – емітент корпоративних прав, на які нараховуються дивіденди, проводить зазначені виплати власнику таких корпоративних прав незалежно від того, чи є оподатковуваний прибуток, розрахований за правилами, визначеними ст. 137 ПКУ (п.п. 57.1¹.1 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ).

Згідно з п.п. 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ крім випадків, передбачених п.п. 57.1¹.3 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ, емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток. Авансовий внесок обчислюється за ставкою, встановленою п. 136.1 ст. 136 ПКУ.

Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів.

Відповідно до Порядку заповнення документів на переказ у разі сплати (стягнення) податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість, повернення помилково або надміру зарахованих коштів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.07.2015 № 666 із змінами, сплата за кожним видом платежу та за кожним кодом виду сплати має оформлятися окремим документом на переказ. При

заповненні розрахункових документів платниками податків в полі «Призначення платежу» зазначаються коди видів сплати, зокрема код 101 – для суми грошового зобов'язання, код 125 – для авансових внесків, нарахованих на суму дивідендів та прирівняних до них платежів. Тобто, сплата податку на прибуток та авансових внесків, нарахованих на суму дивідендів та прирівняних до них платежів здійснюється з різними кодами виду сплати.

Якщо платник податку на прибуток має переплату з цього податку, то слід зазначити, що врахування наявної переплати з податку на прибуток в оплату авансового внеску з податку на прибуток при виплаті дивідендів не передбачено.

Водночас, згідно з п. 43.3 ст. 43 ПКУ платник податку може здійснити повернення сум грошового зобов'язання на підставі заяви про таке повернення протягом 1095 днів від дня виникнення помилково та/або надміру сплаченої суми.

Отримані платником доходи в іноземній валюті необхідно задекларувати до 01 липня 2020 року

Криворізьке північне управління нагадує, що триває кампанія декларування 2020 року.

Нормами п. 164.3 ст. 164 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що при визначенні бази оподаткування враховуються всі доходи платника податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО), отримані ним як у грошовій, так і негрошовій формах.

Згідно із п. 164.4 ст. 164 ПКУ під час нарахування (отримання) доходів, отриманих у вигляді валютних цінностей або інших активів (вартість яких виражена в іноземній валюті або міжнародних розрахункових одиницях), такі доходи перераховуються у гривні за валютним курсом Національного банку України, що діє на момент нарахування (отримання) таких доходів.

Базою оподаткування ПДФО для доходів, які отримані платником ПДФО в іноземній валюті, є ці доходи, що перераховані у гривню за валютним курсом Національного банку України, який діяв на момент нарахування (отримання) таких доходів.

Якщо платник ПДФО отримав такі доходи у 2019 році, то податкову декларацію про майновий стан і доходи такий платник подає до 01 липня 2020 року.

На Дніпропетровщині триває робота по самостійному погашенню заборгованості по податках

Відеоматеріали за темою розміщено за посиланням:

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/prezentatsii-ta-inshi-materiali/6276.html>

а також:

► на офіційній сторінці «ДПС у Дніпропетровській області» соціальної мережі Facebook за посиланням:

<https://www.facebook.com/103313391061454/videos/356954168613581>

та

► на каналі популярного відеохостингу YouTube за посиланням:

<https://www.youtube.com/watch?v=bE3EgYhsKUM>

Оновлено функції електронного кабінету

Законом України від 16 січня 2020 року № 466-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466) внесено зміни до Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Так, Законом № 466, зокрема абзаци перший і другий п. 42¹.2 ст. 42¹ ПКУ викладено у новій редакції, відповідно до якої електронний кабінет забезпечує можливість реалізації платниками податків прав та обов'язків, визначених ПКУ та іншими законами, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи, та нормативно-правовими актами, прийнятими на підставі та на виконання ПКУ та інших законів, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи, у тому числі, шляхом:

- перегляду в режимі реального часу інформації про платника податків, що збирається, використовується та формується контролюючими органами у зв'язку з обліком платників податків та адмініструванням податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійсненням податкового контролю, у тому числі дані оперативного обліку податків, зборів, єдиного внеску (у тому числі дані інтегрованих карток платників податків), дані системи електронного адміністрування податку на додану вартість, дані системи електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового, а також одержання такої інформації у вигляді документа, який формується автоматизовано шляхом вивантаження відповідної інформації з електронного кабінету із накладенням кваліфікованого електронного підпису посадової особи контролюючого органу та кваліфікованої електронної печатки контролюючого органу із застосуванням засобів кваліфікованого електронного підпису чи печатки, які мають вбудовані апаратно-програмні засоби, що забезпечують захист записаних на них даних від несанкціонованого доступу, від безпосереднього ознайомлення із значенням параметрів особистих ключів та їх копіювання.

Норми набрали чинності 23.05.2020.

Довідково: Закон № 466 опубліковано у виданні «Голос України» від 22.05.2020 № 84.

Придбання електронного транспортного квитка за міжнародним стандартом: чи є підстава для податкового кредиту?

Підставою для нарахування сум ПДВ, що відносяться до податкового кредиту, без отримання податкової накладної, також є транспортний квиток, готельний рахунок або рахунок, який виставляється платнику податку за послуги зв'язку, інші послуги, вартість яких визначається за показниками приладів обліку, що містять загальну суму платежу, суму ПДВ та податковий номер продавця, *крім тих, форма яких встановлена міжнародними стандартами* (п.п. «а» п. 201.11 ст. 201 ПКУ).

Згідно із ст. 5 Закону України від 22 травня 2003 року № 851-ІV «Про електронні документи та електронний документообіг» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 851) електронний документ – це документ, інформація у якому зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити документа.

Електронний документ може бути створений, переданий, збережений і перетворений електронними засобами у візуальну форму.

Візуальною формою подання електронного документа є відображення даних, які він містить, електронними засобами або на папері у формі, придатній для приймання його змісту людиною.

Водночас, наприклад, п. 1.4 Порядку оформлення розрахункових і звітних документів при здійсненні продажу проїзних і перевізних документів на залізничному транспорті, затвердженого спільним наказом Міністерства інфраструктури України та Міністерства доходів і зборів України від 30.05.2013 № 331/137, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 20.06.2013 за № 1038/23570, визначено, що електронний проїзний (перевізний) документ – це електронний документ, сформований відповідно до Закону № 851 за допомогою програмно-апаратного комплексу з оформлення/повернення електронних проїзних (перевізних) документів, який є договором на перевезення пасажирів (багажу).

Залежно від форми оплати за електронний квиток розрахунковим документом є, зокрема при оплаті за допомогою банківської платіжної картки корпоративної чи особистої платіжної картки працівника – квитанція платіжного терміналу про оплату вартості квитків із застосуванням платіжної картки або виписки з відповідного рахунка, засвідчена підписом та печаткою банківської установи.

Видача електронних проїзних (перевізних) документів пасажиром здійснюється без надання податкової накладної до кожного окремого такого документа, оскільки візуальна форма електронного проїзного документа (посадочний документ) є фіскальним чеком, містить суму наданих послуг (вартість перевезення, інших додаткових послуг, що надаються пасажирові), фіскальний номер та податковий номер постачальника (особи, яка здійснила продаж квитка), а тому є документом, який підтверджує право на отримання податкового кредиту без отримання податкової накладної (при дотриманні інших правил щодо формування податкового кредиту, встановлених ПКУ).

При цьому, якщо форма транспортного квитка відповідає вимогам міжнародних стандартів, відповідно до яких не передбачається наявність в квитках податкового номера, такі квитки є підставою для нарахування податкового кредиту без отримання податкової накладної, але за умови, що даний документ містить інформацію про нараховану суму ПДВ.

Визначення платника транспортного податку при наданні легкового авто у фінансовий лізинг

Об'єктом оподаткування транспортним податком є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року.

Норми визначені п.п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Платниками транспортного податку (далі – податок) є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до п.п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 ПКУ є об'єктами оподаткування (п.п. 267.1.1 п. 267.1 ст. 267 ПКУ).

Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 01 січня звітного року і не пізніше 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію з транспортного податку (далі – Декларація) за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально. Форма Декларації затверджена наказом Міністерства фінансів України від 10.04.2015 № 415 «Про затвердження форми Податкової декларації з транспортного податку» із змінами.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, Декларація подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт (п.п. 267.6.4 п. 267.6 ст. 267 ПКУ).

Відповідно до п.п. «б» п.п. 14.1.97 п. 14.1 ст. 14 ПКУ фінансовий лізинг (оренда) є господарською операцією, що здійснюється фізичною або юридичною особою і передбачає передачу орендарю майна, яке є основним засобом згідно з ПКУ і придбане або виготовлене орендодавцем, а також усіх ризиків та винагород, пов'язаних з правом користування та володіння об'єктом лізингу.

Лізинг (оренда) вважається фінансовим, якщо лізинговий (орендний) договір містить одну з таких умов, зокрема:

- ▶ об'єкт лізингу передається на строк, протягом якого амортизується не менш як 75 відсотків його первісної вартості, а орендар зобов'язаний на підставі лізингового договору та протягом строку його дії придбати об'єкт лізингу з наступним переходом права власності від орендодавця до орендаря за ціною, визначеною у такому лізинговому договорі;
- ▶ балансова (залишкова) вартість об'єкта лізингу на момент закінчення дії лізингового договору, передбаченого таким договором, становить не більш як 25 відсотків первісної вартості ціни такого об'єкта лізингу, що діє на початок строку дії лізингового договору;
- ▶ сума лізингових (орендних) платежів з початку строку оренди дорівнює первісній вартості об'єкта лізингу або перевищує її;
- ▶ майно, що передається у фінансовий лізинг, виготовлене за замовленням лізингоотримувача (орендаря) та після закінчення дії лізингового договору не може бути використаним іншими особами, крім лізингоотримувача (орендаря), виходячи з його технологічних та якісних характеристик.

У разі передачі легкового автомобіля у фінансовий лізинг (оренду) платником транспортного податку щодо транспортних засобів, зареєстрованих в Україні згідно з чинним законодавством, є орендодавець (юридична чи фізична особа – власник транспортного засобу). При цьому Декларація подається за місцем реєстрації об'єкта оподаткування протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а сплата транспортного податку здійснюється з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Візитні картки, видані працівникам, на яких зазначені, реквізити роботодавця, не є базою нарахування єдиного внеску

Статтею 1 Закону України від 03 липня 2004 року № 270/96–ВР «Про рекламу» із змінами визначено, що реклама – це інформація про особу чи товар, розповсюджена в будь-якій формі та в будь-який спосіб і призначена сформулювати або підтримати обізнаність споживачів реклами та їх інтерес щодо таких особи чи товару.

Відповідно до п. 1 частини 1 ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) є роботодавці, зокрема, підприємства, установи та організації, інші юридичні особи, утворені відповідно до законодавства України, незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, які використовують працю фізичних осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, чи за цивільно-правовими договорами (крім цивільно-правового договору, укладеного з фізичною особою – підприємцем, якщо виконувані роботи (надавані послуги) відповідають видам діяльності, відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань), у тому числі філії, представництва, відділення та інші відокремлені підрозділи зазначених підприємств, установ і організацій, інших юридичних осіб, які мають окремий баланс і самостійно ведуть розрахунки із застрахованими особами.

Згідно з п. 1 частини 1 ст. 7 Закону № 2464 базою нарахування єдиного внеску для вищезазначених платників є сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці» (із змінами) та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами.

Візитні картки, видані роботодавцем своїм працівникам, на яких зазначені, зокрема, реквізити такого роботодавця, логотип та особисті дані конкретного працівника, згідно з нормами п. 1 частини 1 ст. 7 Закону № 2464 не є базою нарахування єдиного внеску.

Дію преференцій для платників ПДФО, запроваджених на період карантину, продовжено

Криворізьке північне управління інформує, що 29.05.2020 набирає чинності Закон України від 13 травня 2020 року № 591-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо додаткової підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» (далі – Закон № 591).

Законом № 591, зокрема внесено зміни до підрозділу 1 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Цей підрозділ доповнено новими пунктами 12 та 13, відповідно до яких:

► тимчасово суми податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО), що утримуються з доходів у вигляді доплат до заробітної плати, визначених відповідно до п.п. 2 п. 5 розділу II Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)», та нарахованих за періоди з 01 по 31 травня та з 01 по 30 червня 2020 року медичним та іншим працівникам закладів охорони здоров'я державної та/або комунальної власності, які безпосередньо зайняті у ліквідації епідемії та здійсненні заходів із запобігання поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, та лікуванні пацієнтів із випадками гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, за переліком, що визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, компенсуються таким працівникам у повному розмірі за рахунок коштів державного бюджету України. Порядок виплати такої грошової компенсації затверджується Кабінетом Міністрів України (п. 12 підрозділу 1 розділу XX ПКУ);

► на період з 02 квітня 2020 року до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника ПДФО не включаються доходи у вигляді допомоги по частковому безробіттю на період карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, які виплачуються (надаються) роботодавцем відповідно до ст. 47¹ Закону України «Про зайнятість населення» (п. 13 підрозділу 1 розділу XX ПКУ).

Закон № 591 опубліковано у офіційному виданні «Голос України» від 28.05.2020 № 87.

До уваги «єдинників» - платників ПДВ!

Звертаємо увагу платників єдиного податку, що Законом України від 16.01.2020 № 466-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» (далі – Закон № 466) запроваджено єдиний звітний період для звітності з ПДВ, який дорівнює календарному місяцю (у тому числі для платників єдиного податку).

Відповідні зміни внесено з метою спрощення адміністрування ПДВ, застосування єдиного підходу до формування показників звітності.

Норми визначені оновленим абзацом першим п. 202.1 ст. 202 Податкового кодексу України.

Закон № 466 набрав чинності 23.05.2020.

Своєчасно сплачені податкові зобов'язання виключають виникнення податкового боргу

Податковий борг – це сума узгодженого грошового зобов'язання, не сплаченого платником податків у встановлений ПКУ строк, та непогашеної пені, нарахованої у порядку, визначеному ПКУ. Момент виникнення податкового боргу визначається наступним днем, після спливу строків для сплати платником податків узгодженого грошового/податкового зобов'язання (п.п. 14.1.175 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ)).

Слід зазначити, що інформацію про наявність (відсутність) податкового боргу платник може отримати, скориставшись Електронним кабінетом, вхід до якого здійснюється за посиланням <http://cabinet.tax.gov.ua>.

Вхід до приватної частини (особистого кабінету) Електронного кабінету здійснюється після проходження користувачем електронної ідентифікації онлайн з використанням кваліфікованого електронного підпису, отриманого у будь-якого Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг або через Інтегровану систему електронної ідентифікації – id.gov.ua (MobileID та BankID).

У приватній частині Електронного кабінету режим «*Стан розрахунків з бюджетом*» надає користувачу Електронного кабінету доступ до своїх особових рахунків зі сплати податків, зборів та інших платежів (дані інтегрованої картки платника).

Даний режим надає можливість переглянути зведену інформацію по кожному виду платежу, зокрема: орган ДПС, назва податку (платежу), платіж (код), бюджетний рахунок. При цьому, червоним кольором позначено суми заборгованості перед бюджетом.

Також, даний режим надає можливість переглянути інформацію по кожному виду податку (платежу) про нарахування за податковими зобов'язаннями, сплату та повернення з бюджету, пеню, переплату та залишок несплаченої пені, а також вивантажити її в форматі XLS.

Крім того, платник податків має право надіслати запит про отримання витягу щодо стану розрахунків з бюджетами та цільовими фондами за даними органів ДПС за формою «F/J1300203» через меню «*Заяви, запити для отримання інформації*» приватної частини Електронного кабінету.

Водночас і на офіційному вебпорталі ДПС України можливо переглянути інформацію про суб'єктів господарювання, які мають податковий борг за посиланням <https://tax.gov.ua/dovidniki--reestri--perelik/pereliki-/296361.html>.

Наявність податкового боргу є підставою для внесення майна боржника до податкової застави та реєстрації її у відповідному державному реєстрі обтяжень рухомого та нерухомого майна. Опис майна в податкову заставу здійснюється на підставі рішення керівника контролюючого органу (заступника, уповноваженої особи), яке пред'являється платнику податків, що має податковий борг.

Якщо наявність податкового боргу підтвердилась, необхідно здійснити наступні кроки:

- ▶ з'ясувати причину виникнення податкового боргу, шляхом самостійного аналізу або шляхом звіряння розрахунків у Центрі обслуговування платників за місцем реєстрації;
- ▶ самостійно сплатити податковий борг;
- ▶ у разі не згоди із сумою донарахованого контролюючим органом грошового зобов'язання, оскаржити таке рішення в адміністративному або судовому порядку;
- ▶ скористатися правом розстрочення, відстрочення грошових зобов'язань або податкового боргу відповідно до норм ст. 100 ПКУ, у разі наявних для цього підстав.

Податкове зобов'язання буде вважатися виконаним з дня зарахування сплачених коштів.

Незважаючи на причину несплати податкових зобов'язань, зокрема, у разі порушення банком строків виконання доручень клієнтів на переказ коштів, ПКУ не звільняє платника податків від обов'язку сплатити основну суму податкового зобов'язання або податкового боргу, а податковий орган, відповідно, – від стягнення такого податкового боргу.

Отже, рекомендуємо платникам своєчасно сплачувати податкові зобов'язання до бюджетів та єдиний внесок, не допускати виникнення податкового боргу і не створювати собі незручностей при розпорядженні власними коштами та майном у господарській діяльності.

Трудові правовідносини: працевлаштування неповнолітніх має особливості

Криворізьке північне управління інформує, що особи, які не досягли вісімнадцяти років (неповнолітні) відповідно до ст. 187 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) у трудових правовідносинах прирівнюються у правах до повнолітніх, а в галузі охорони праці, робочого часу, відпусток та деяких інших умов праці користуються пільгами, встановленими законодавством України.

Згідно із ст. 188 КЗпП не допускається прийняття на роботу осіб молодших 16 років. Водночас, за згодою одного із батьків або особи, що його замінює, можуть прийматись на роботу особи, які досягли 15 років.

Пунктом 1 ч. 1 ст. 51 КЗпП для неповнолітніх працівників віком від 16 до 18 років встановлено скорочену тривалість робочого часу – 36 год. на тиждень; для осіб віком від 15 до 16 років (учнів віком від 14 до 15 років, які працюють у період канікул) – 24 год. на тиждень.

Для осіб, які не досягли 18 років, випробувальний термін при прийнятті на роботу не встановлюється (ст. 7 КЗпП).

На кожному підприємстві має вестися спеціальний облік працівників, які не досягли 18 років, із зазначенням дати їх народження.

Заробітна плата працівникам молодше 18 років, згідно із ст. 194 КЗпП, при скороченій тривалості щоденної роботи виплачується в такому ж розмірі, як працівникам відповідних категорій при повній тривалості щоденної роботи, відрядні оплачуються за відрядними розцінками, встановленими для дорослих працівників, з доплатою за тарифною ставкою за час, на який тривалість їх щоденної роботи скорочується порівняно з тривалістю щоденної роботи дорослих працівників.

Оплата праці учнів загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних і середніх спеціальних навчальних закладів, які працюють у вільний від навчання час, провадиться пропорційно відпрацьованому часу або залежно від виробітку. Підприємства можуть встановлювати учням доплати до заробітної плати.

Молоді працівники мають право на щорічну відпустку, яка надається у зручний для них час.

Звільнення працівників молодше 18 років з ініціативи власника або уповноваженого ним органу допускається тільки за згодою служби у справах дітей.

Граничні строки сплати податкових зобов'язань, визначених у податковій декларації про майновий стан і доходи у 2020 році

Нагадуємо, що деклараційна кампанія цього року триває до 01 липня 2020 року.

Після подання декларації про майновий стан і доходи (далі – Декларація) платнику необхідно сплатити податкові зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) і з військового збору, а саме:

- ▶ протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку подання декларації – для фізичних осіб, стосовно яких проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи (крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування);
- ▶ 30 вересня 2020 року* – для громадян та осіб, які здійснюють незалежну професійну діяльність.

* Строк перенесено відповідно до Закону України від 17 березня 2020 року № 533-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)».

Платник ПДФО – фізична особа, який зобов'язаний подати Декларацію, визначити та сплатити свої податкові зобов'язання, сплачує за кодами бюджетної класифікації:

«11010500» – «податок на доходи фізичних осіб, що сплачується фізичними особами за результатами річного декларування»;

«11011001» – «військовий збір, що сплачується за результатами декларування».

Платники ПДФО – фізичні особи, які відповідно до розділу IV Податкового кодексу України зобов'язані сплатити ПДФО, але звільнені від подання Декларації (при нотаріальному посвідченні договорів та/або при видачі свідоцтв про право на спадщину тощо) сплачують по коду платежу:

«11010501» – «податок на доходи фізичних осіб, що сплачується фізичними особами, які не підлягають обов'язковому декларуванню»;

«11011000» – «військовий збір».

При визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток необхідні первинні документи

Доводимо до відома платників податку на прибуток підприємств (далі – податок), що для цілей оподаткування податком на прибуток платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені вище.

Норми встановлені п. 44.1 ст. 44 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Зокрема п. 44.2 ст. 44 ПКУ передбачено, що для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування.

Платники податку, які відповідно до Закону України від 16 липня 1999 року № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зі змінами та доповненнями (далі – Закон № 996) застосовують міжнародні стандарти фінансової звітності, ведуть облік доходів і витрат та визначають об'єкт оподаткування з податку на прибуток за такими стандартами з урахуванням положень ПКУ. Такі платники податку при застосуванні положень ПКУ, в яких міститься посилання на положення (стандарти) бухгалтерського обліку, застосовують відповідні міжнародні стандарти фінансової звітності.

Згідно з абзацом одинадцятим ст. 1 Закону № 996 первинний документ – це документ, який містить відомості про господарську операцію.

Частинами 1 та 2 ст. 9 Закону № 996 передбачено, що підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи. Первинні та зведені облікові документи можуть бути складені у паперовій або в електронній формі та повинні мати такі обов'язкові реквізити: назву документа (форми); дату складання; назву підприємства, від імені якого складено документ; зміст та обсяг господарської операції, одиницю виміру господарської операції; посади осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення; особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції.

Неістотні недоліки в документах, що містять відомості про господарську операцію, не є підставою для невизнання господарської операції, за умови, що такі недоліки не перешкоджають можливості ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції, та містять відомості про дату складання документа, назву підприємства, від імені якого складено документ, зміст та обсяг господарської операції тощо.

Які терміни видачі готівкових коштів під звіт?

Нагадуємо, що відповідно до п. 19 розділу II Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 29 грудня 2017 року № 148 із змінами та доповненнями, готівка під звіт або на відрядження видається суб'єктами господарювання підзвітним особам відповідно до законодавства України.

Готівка видається під звіт:

- 1) на закупівлю сільськогосподарської продукції та заготівлю вторинної сировини на строк не більше 10 робочих днів;
- 2) на закупівлю брухту чорних металів і брухту кольорових металів – на строк не більше 30 робочих днів від дня видачі готівки під звіт;
- 3) на всі інші виробничі (господарські) потреби – на строк не більше 2 робочих днів, включаючи день отримання готівки під звіт.

Підзвітна особа має право продовжити строк використання виданих під звіт коштів, якщо готівка одночасно видана як на відрядження, так і для вирішення в цьому відрядженні виробничих (господарських) питань (у тому числі для закупівлі сільськогосподарської продукції в населення та заготівлі вторинної сировини, у тому числі брухту чорних металів і брухту кольорових металів). Строк використання такої готівки продовжується до завершення строку відрядження.

Видача підзвітній особі готівки під звіт проводиться за умови звітування нею у встановленому порядку за раніше отримані під звіт суми.